

గాంధీగర్తూలు

వేరి సూర్యకామేశ్వరరావు

“గురువా...! ఈ గంజి బతుకులు ఎన్నాళ్ళు...?” గుప్పుగుప్పుని పొగ వదులుతూ ప్రశ్నించాడు పాపారావు.

“మన బతుకులు అంతేరా!” చెట్టు మొదలునానుకొని కూర్చుని గొణిగినట్టుగా అన్నాడు గుర్నాధం.

“ఛట్! బాగయ్యే మార్గం చెప్పిపా!” అసహనంగా అరిచాడు. పాపారావు.

“ఆ! ఏముంది. అడ్డదార్లు తొక్కడమే.” తాపీగా అన్నాడు గుర్నాధం.

“ఇప్పుడేమయినా రహదార్ల వెంబడి నడుస్తున్నామా?” మరింత గట్టిగా దమ్ములాగుతూ అన్నాడు పాపారావు.

“అంటే నా ఉద్దేశం ఈ చిన్న చిన్న పనులు మాని ఏదయినా కుంభస్థలం కొడితే సరి. మన కరువు తీరుతుంది, కడుపు నిండుతుంది.”

“అదేదో నువ్వే చెప్పు. నీ పేరు చెప్పుకుని నాలో జాలు నాలుగు మెతుకులు తింటాను-” ఆశక్తిగా ముందుకొచ్చి అన్నాడు పాపారావు.

“అదంత అర్రీ బుర్రీగా తేల్చే వ్యవహారం కాదు. బాగా ఆలోచించాలి. అమలు చేయాలి-” నిదానంగా అన్నాడు గుర్నాధం.

“అద్యరే.. ప్రస్తుతానికి కడుపులోకి ఏదైనా చూడు. ఆకలి దంచేస్తోంది.” సిగరెట్ దూరంగా విసిరికొట్టా అన్నాడు పాపారావు.

“ఈ అయిదు రూపాయిలు మిగిలాయి. దీంతో ఏదోస్తే అది తీసుకురా.” అన్నాడు గుర్నాధం.

“ఈ రాత్రికి ఏదో చెయ్యకపోతే రేపట్టుంచి పస్తులే”- నోటు అందుకుని లేస్తూ అన్నాడు పాపారావు.

పది నిమిషాల్లో పకోడీ పొట్లాంతో వచ్చాడు పాపారావు.

“పొట్టలో ఓ మూలకీ కూడా సరిపోలేదు” పొట్లాం కాగితానికి చేతులు తుడిచి దాన్ని గుర్నాధంకి అందిస్తూ అన్నాడు పాపారావు.

కాగితానికి చేతులు తుడుస్తూనే గుర్నాధం అందులోని న్యూస్ ఐటమ్ వంక చూస్తూ ఓ క్షణం ఆగిపోయాడు.

“ఇది చదువు”- కాగితం ముక్క పాపారావుకు అందిస్తూ అన్నాడు గుర్నాధం.

“నకిలీనోట్ల ముఠా గుట్టరట్టు”- పైకి చదివాడు పాపారావు.

“అయితే..” ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు పాపారావు.

“అపని చేస్తే...” సాలోచనగా అన్నాడు గుర్నాధం.

“అదేమంత సుఖవయిన పనా...?”

“సుఖవు కాకపోవచ్చు. కానీ ప్రయత్నిస్తే ఒకేదెబ్బకి లక్షాధికారులం కావచ్చు. అయితే పకడ్బందీగా చేయాలి.”

“ఏమో.. నాకైతే అనుమానమే.. మనం చేయగలమా” అన్నాడు పాపారావు.

“నువ్వు నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి చాలు. మిగతావి నేచూసుకుంటా. ఇంతకీ రాజు, అబ్బాస్ ఎక్కడున్నారు?”

“సెంట్రల్ జైల్లో.. వచ్చేవారం విడుదలనుకుంటా” అన్నాడు పాపారావు.

“చూడు పాపా! రాజుని, అబ్బాస్ ని మనం కలుసుకోవాలి. మనలో కలుపుకోవాలి. తర్వాత చూడు మన తడాఖా”- చెట్టు కింద నుంచి లేస్తూ అన్నాడు గుర్నాధం.

“టూబై ఫోర్” చాయ్- ఆర్డరిచ్చాడు పాపారావు.

“అదీ సంగతి”- విశదంగా వివరించాడు గుర్నాధం మిత్రులకి.

“అయితే మావంతు పనేమిటి?” టీ సిప్ చేస్తూ అన్నాడు రాజు.

“అదే.. ఆ విషయానికే వస్తే.” టేబుల్ మీదకి కొంచెం వంగి గుసగుసగా ఎవరెవరు ఏ ఏ పని చేయాలో విపులంగా వివరించి చెప్పాడు గుర్నాధం.

“అద్యరే! మేం చేయాల్సిన పనులు చెప్పావు. కానీ పని ప్రారంభించాలంటే ఎంతో కొంత డబ్బు కావాలి. దాని సంగతేమిటి?” అన్నాడు అబ్బాస్.

“ఆ! ఆ! ఆ విషయానికే వస్తుంట. నలుగురం ఇవాళ

విడిపోయి వారం రోజుల తర్వాత కలుస్తాం. వారంలో మన సంపాదనంతా పోగొట్టాం. అప్పుడు మొదలెడదాం-” అన్నాడు గుర్నాధం.

అనుకున్నట్టుగానే నలుగురూ వారి వారి వాళ్ళు నైపుణ్యం ప్రదర్శించడానికి బయలుదేరి వెళ్ళారు. వారం రోజులు గిరున తిరిగాయి.

ఓ పార్కులో జనసంచారం తక్కువున్నచోట వెళ్ళారు. నలుగురూ కూచున్నారు.

“ఊ.. ఈ వారంలో నీ సంపాదనెంత? నాది.. నోట్ల వేలు” నోట్లు కట్ట బయటకు తీస్తూ అన్నాడు రాజు.

“నాది ఐదువేలు” అన్నాడు అబ్బాస్.

గుర్నాధం, రాజు కూడా వారంలో వారి వారి సంపాదన వాటిలో కలిపారు.

“నెక్స్ట్ స్టెప్.. ఓ కంప్యూటర్, స్కానర్, ప్రింటర్ కొంటే గోలు చేయడం. తర్వాత నకిలీ నోట్లు ప్రింట్ చేయడానికి తగిన పేపరు తేవడం. ఇవి తర్వాత పనులు”- అన్నాడు గుర్నాధం.

“కోరీ మార్కెట్లో ఓ కొత్త కంప్యూటర్లు అమ్మే షాపు తెరిచారు.”- ఉత్సాహంగా ముందుకొస్తూ అన్నాడు రాజు.

తర్వాత కాసేపటికి నలుగురూ కొంచెం టిప్ టాప్- తయారయి కోరీకి బయలుదేరారు.

కంప్యూటర్ షాపులోకి అడుగుపెట్టానే సన్నగా రిపిటలూ ఉన్న యువకుడొకడు తనని తను పరిచయం చేసుకుని కంప్యూటర్లలోని రకాలను, ఉపయోగాలను, సర్వీస్ సెంటర్ల గురించి ఊదరగొట్టేసాడు.

“అన్నీ బానే ఉన్నాయండి. ఇది చూడండి ఈ కొత్త నోటు. దీన్ని స్కానర్లో పెట్టి కాపీలు తియ్యటం అవుతుందా”- నోటు చూపిస్తూ అన్నాడు పాపారావు.

“అమ్మా! దొంగనోట్లా!” ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడు కంప్యూటర్ కుర్రాడు.

“హా! హా! ఊరికే సరదాకి అన్నాడులెండి” సర్దిచెప్పతూ అన్నాడు గుర్నాధం.

“నోట్లం బిల్లం! ఏదయినా చేయించు. మా కంప్యూటర్తో మొన్నీమధ్య పట్టుబడిన నకిలీనోట్ల ముఠా, నకిలీనోట్లు చేసింది ఇలాంటి కంప్యూటర్, స్కానర్లను ఉపయోగించే. కానీ మా కంపెనీ కంప్యూటర్లు కాదు సుమండి.” నవ్వుతూ చెప్పాడు.

‘ఆ! అదే మాక్కావలసింది’ మనసులో అనుకున్నాడు గుర్నాధం.

జమ చేయవలసిన డబ్బు కాష్ కౌంటర్లో జమ చేసారు.

“సర్! మీ అడ్రసు చెప్పండి. రేపు మీ ఇంటికి డోర్ డెలివరీ చేస్తాం.”

“మా అడ్రస్సా! కేరాఫ్ పబ్లిక్ గార్డెన్స్” కాలరెగరేస్తూ అన్నాడు పాపారావు.

పాపారావు నెత్తిన ఓ మొట్టికాయ మొట్టి, “ఇంటికెం దుకు లెండి. రేపొచ్చి మేమే కలెక్ట్ చేసుకుంటాం.” అన్నాడు గుర్నాధం.

మర్నాడు కంప్యూటర్ షాపుకళ్ళేసరికి కంప్యూటర్లు ఆర్డరు చేసిన జనం చాలామందిన్నారు. మేనేజర్ చేతులెత్తి మరి చెప్పన్నాడు.

“సారీ ఫర్ ది ఇన్ కన్వీనియన్స్. స్టాకు రావడం ఆలశ్యం అయింది. ఎట్టిపరిస్థితులలో, రేపు సాయం త్రంకల్లా ఎలాగయినా డెలివరీ చేసే పూచీనాది”- అందరిని సముదాయస్తూ అన్నాడు.

మర్నాడు ఎందుకయినా మంచిదని ఓ గంట ఆలశ్యంగా వెళ్ళారు నలుగురూ.

“వెల్ కమ్-” అంటూ లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు సేల్స్ ఆఫీసర్.

“అందరికీ డెలివరీ ఇచ్చేసాం సారీ! మీదొక్కటే ఉండి పోయింది-” అంటూ డెలివరీ స్లిప్ అందించాడు.

ఆవరకే అబ్బాస్ అద్దెకు తీసుకున్న ఓ చిన్నరూమ్ కు కంప్యూటర్ ను చేర్చారు. ముందుగా ట్రయిల్ వేడ్డామని ఒక నోటును కంప్యూటర్, స్కానర్ ను ఉపయోగించి పది నోట్లు తయారు చేశారు. బాగా వచ్చాయి. అసలుకు నకిలీకి తేడా కనిపెట్టలేకపోయారు.

మిగిలిన అసలు నోట్లతో కాసేత మందు తెచ్చుకుని రాత్రంతా మస్సుగా పండుగ చేసుకున్నారు నలుగురూ.

మరుసటి రోజు ఉదయం నోట్ల సైజులో కాయితాలు కత్తిరించి మరిన్ని నకిలీ నోట్లు చేయడానికి ప్రయత్నించారు. స్కానరు, కంప్యూటరు రెండూ పని చేయడానికి మొరాయింపాయి. కంప్యూటరు గురించి కాస్త తెలుసుకున్న గుర్నాధం, రాజు దాన్ని పరిశీలించారు. అయినా కంప్యూటర్ కనికరించలేదు. కంప్యూటర్ షాపువాడి మీద విపరీతమయిన కోపం వచ్చింది. నేల్సు ఆఫీసర్ ను పిలుచుకురావడానికి బయలుదేరి వెళ్ళారు గుర్నాధం, రాజు.

కోరిలోని షాపు మూసేసివుంది. బయట జనం గుంపులుగా నిలబడి ఉన్నారు. దగ్గరికెళ్ళి విషయం వాకబు చేస్తే నకిలీ కంప్యూటర్లు జనాలకి రుద్ది ఓనరు షాపు మూసేసి ఉడాయించాడని తెలిసింది. ముఖాలు వేలాడే ముకుని వెనక్కి వచ్చిన గుర్నాధం, రాజుల ద్వారా విషయం తెలుసుకుని అవాక్కయారు మిత్రులు.

“అయితే ఈ కంప్యూటర్ ఇక నడవదన్నమాట.” విస్పృహగా అన్నాడు షాపారావు.

“ఆ మరే! మూసీ నదిలోకి విసిరేయొచ్చు”- కొంచెం చిరాకుతో అన్నాడు అబ్బాస్.

మరుసటిరోజు పేపర్లో ప్రముఖంగా ప్రచురించారు ‘నకిలీ కంప్యూటర్లతో జనానికి టోపీ’ అని.

• • •

‘తొందరై తెచ్చింది.. నూరు.. మొత్తం ఏబై లక్షలు..’ ముర్రోపోతూ అన్నాడు ముకుందం.

“మీ తెలివి అమోఘమండి” నోట్లకట్టలు బీరువాలోకి తోస్తూ అంది బంగారమ్మ.

“నాకు తెలుసే! నిలబడి నీళ్ళు తాగడం కంటే పరుగెత్తి పాలు తాగడం మంచిదని- నకిలీ కంప్యూటర్లు నాలోజూలమ్మి లక్షలు సంపాదించా”- మంచం మీదకి వాలుతూ అన్నాడు ముకుందం.

“అవునండి చెప్పడం మరిచాను. మన కె.కె.లేడూ..”

“వాడెవడు?”

“అదేనండి. మన కోతల కలహారావు. మా మేనమామ మనవడు.” గుర్తు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది బంగారమ్మ.

“వాడిమధ్య వ్యాపార నిమిత్తం విదేశాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడేదో ఉబుసుపోక ఆ దేశపు లాటరీ టికెట్ కొన్నాడు. అంతే వాడి సుడి తిరిగింది. లాటరీలో ఏబై కోట్లొచ్చాయి.”

“అయ్యబాబోయ్! ఏమదృష్టం” మంచం మీద నుంచి అమాంతంగా లేస్తూ అన్నాడు ముకుందం.

“ఆ మరే! లాటరీ టికెట్ డబ్బులు నెల్రోజుల్లో వస్తాయట. మళ్ళీ విదేశాలకి వెళ్ళి రావడానికి ఖర్చులకని తెలిసినవాళ్ళ దగ్గర అప్పు అడుగుతున్నాడు. ఊరికే వద్దంట. నూటికి అయిదు రూపాయల వడ్డీ కూడా ఇస్తానన్నాడు.” చేతులు ఊపుతూ చెప్పింది బంగారమ్మ.

“అయిదు రూపాయల వడ్డీయా” ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు ముకుందం.

“రేపు ఫోన్ చేస్తానన్నాడు. ఏం చెప్పమంటారు?” అంది బంగారమ్మ.

“నూటికి అయిదు రూపాయలంటే.. నెలలో.. ఓపా” ఇక క్షణమాత్రం ఆలోచించకుండా ఓకే చెప్పేసాడు భార్యకి.

“సరే, రేపు ఫోన్ చేస్తే వచ్చి డబ్బులు తీసుకెళ్ళమని చెప్పు. అన్నట్టు మరిచేవు, ప్రోనోటు రాయించుసుమా. అంకెలు వేసేటప్పుడు అయిదు పక్కన ఆరు సున్నాలు వున్నాయో లేదో సరిగ్గా చూసుకో. సున్నా తక్కువయితే గల్లంతయిపోతాం.” జాగ్రత్తలు చెప్పాడు భార్యకి ముకుందం.

ఫోన్ చేసి రెక్కలు కట్టుకొని వాలాడు కె.కె.

బంగారమ్మ ఏబై లక్షలు ఇచ్చి

ప్రోనోటు వ్రాయించుకుంది. నెల రోజులు దాటినా నెల వడ్డీ రాకపోయేసరికి కె.కె. ఊరెళ్ళి వాకబు చేసాడు ముకుందం. “మీరివాళ పేపరు చూడ్డేదా?” కలహారావు ఇంటి పక్క జనం వింతగా అడిగారు. అదిరిపడి ఆరోజు పేపరు చూసాడు ముకుందం. ‘నకిలీ లాటరీ- కోట్లతో పరారీ’ పేపరులో హెడ్డింగు చూసి కళ్ళు తిరిగి పడ్డాడు ముకుందం. హెడ్డింగు కింద వివరాలు చదువుదామన్నా అక్షరాలు కనబడటంలేదు. పడిపోయిన ముకుందం ఏబై.. ఏబై.. అని గొణుగుతుండటం పక్కవాళ్ళకి వినీ వినపడనట్టుగా ధ్వనించింది.

